

Priloga vsak četrtič
in večja s poštno
spod in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Prečnina se pošilja
upravništva v tiskarni
sr. Cirila, karolške
slike štiv. K. List se
pošilja do odpovedi.

Redniški katalog tis-
karskega društva do-
stavlja se brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rekopisi se ne vra-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 35.

V Mariboru, dne 27. avgusta 1903.

Tečaj XXXVII.

Politično zborovanje na Spod. Polskavi.

Zadnje nedeljo, dne 23. t. m. je zborovalo na Spod. Polskavi politično društvo za slovenjebistriški okraj. Vrt gostilne g. Hrastnika je bil natlačeno poln zavednega slovenskega občinstva. Posebno kmetov je došlo lepo število iz Hošnice, Laporja, Sloven. Bistrice, s Pohorja ter Drav. p. lja. Čeravno so hoteli polskavske kmete odvrniti od zborovanja z neko oddajo sena, vendar nič ni pomagalo. Čez 600 se jih je nabralo na vrtu. Tudi trije ali štirje nemčurji so se priplazili.

Okolu polu 4. ure popoldne je pozdravil predsednik politič. društva kmet Onič došle s prisrčnimi besedami. Odšel je besedo drž. in dežel. poslancu g. Robiču, ki je poročal o političnem položaju. Govornik je omenil, da je tekom zadnjega meseca na različnih zborovanjih o tem predmetu poročal, zato hoče isto samo na kratko ponoviti. Politični položaj je v sedanjem času na avstrijskem jako kritičen, posebno na Ogrskem je prišlo zadnje dni do krize. Ministrski predsednik Hedervary je odstopil, ker je hotel vladati z nepostavnimi sredstvi, kot je to delal desetletja kot ban na Hrvatskem, katero je spravil do popolnega gospodarskega poloma. Njegov najboljši prijatelj, guverner na Reki, je hotel podkupiti poslance, da odstopijo od svojih zahtev. Sumi se, da je storil na željo svojega prijatelja ministrskega predsednika Hedervaryja, kateremu je seveda največ na tem ležeče, da se odpravi obstruk-

cija. Naš cesar se ravno sedaj mudi na Ogrskem, da doseže sporazumljenje z vlado in z različnimi strankami. Jako dvomljivo je, če to doseže, ker Ogri so v zahtevanih nenasiljivi. L. 1867. je krona dala Ogrom štiri prste, in zdaj zahtevajo že celo roko. Govornik preide na delovanje drž. zbora, v katerem se ni veliko delalo. Rešile so se sicer majhne in neznatne postavbe, glavna stvar pa, proračun se ni rešil. V carinskem odseku se je sicer pridno delalo in stuhtala se je marsikatera pametna, toda ko je prišel trgovinski minister Call s svojimi referenti v Pešto, da se pogaja z ogrskim trgovinskim ministrom, izjavil je isti v imenu svoje vlade, da se sploh ne spušča v nikakšna pogajanja. In Call se je zopet vrnil s svojimi ljudmi nazaj. Vlada sploh ne ugodni nobeni zahtevi niti prošnji Slovanov. Ko so javili letos Čhi svoje skromne zahteve, da se jim da vsaj zagotovilo, da dobijo češko univerzo v Brnu in svoje jezikovne pravice nazaj, jim niti tega zagotovila ni hotela dati vlada. Vsled tega so hoteli obstruirati in državni zbor se je moral raziti. Tudi nam Slovincem vlada ni naklonjena, ker noče vpoštevati naše skromne zahteve. Vlada nastavlja v krajih s popolnoma slovenskim občevalnim jezikom uradnike, ki so ali popolnoma neveščti slovenščine ali pa nočejo slovenski govoriti. Posebno je to v ljutomerskem okraju, kjer banuje vodja pri okrajnem glavarstvu, ki je vsled svoje mrznje do Slovencev znan po celem Spod. Štajerskem. V bistriskem okraju pride po krivičnem uradnem ljudskem štetju na 1000 prebivalcev 933 Slovencev in vendar je napis na sod-

nijskem poslovrju nemški. (Medklici: Morebiti pa postavijo za nas Slovence drugo sodnijsko poslopje. Smeh.) Na ta način so uradi in uradniki edina zaslomba nemčurstva. Proti takemu postopanju moramo tukaj očitno protestirati. Kako nesramno pišejo nemški listi o Slovincih, je dokaz »Mariborčanka«, ki je povodom obravnave Bratuša in njegove žene, ki sta baje umorila, spekla in jedla lastnega otroka, pisali o vseh Slovincih, da so divjaki, ljudožrci itd. Kakor se pa zdej po časnikih poročila, našla se je umorjena deklica in cela zadeva je neresnična, nemški listi so nesramno lagali. (Medklici: Taki so nemški lažjivci!)

O svojem delovanju v državnem zboru je poročal govornik nadalje, da je stavil predlog glede postajnih napisov in izklicavanja postaj v slovenskem jeziku. Dokazal je vladi na podlagi uradnih podatkov, kako krivični so nemški napisi v krajih, v katerih prebiva izključno slovensko ljudstvo. Zastopal je v proračunskem odseku celjsko vprašanje in čeravno se je govorilo od nemške strani o nekem kompromisu, on ni za las odnehal od svojih narodnih zahtev (Medklici: Tako je prav! Ž vijo!) Zastopal je pravice slovenskega kmeta, kazal na tužni stan kmetijstva. Zahteval je splošno in enako volilno pravico. Da bi imeli slovenski kmečki poslanci več uspeha pri svojih zahtevah, zvezali so se celo s poštenimi zastopniki nemških kmetov. Govornik je zaključil svoj govor s ljubešno obljubo, da se bo vedno potegoval za pravice slovenskega naroda, posebno pa za pravice slovenskega kmeta. Govoru je sledilo burno odobravanje in »Ž vijo« klici.

Listek.

Pot do sreče.

Prevel F. L.

(Dalje.)

»Tukaj zunaj je preveč prijetno«, odgovori mož ter vzame pipico iz ust. »Saj imam nogo precej ovito in tudi bolečin ne čutim skoro nobenih. Mislim, da mi ne bo škodovalo, če še malo tukaj posedem. Dragomir se mora vsak čas vrniti. — Kaj je le s fantom? Saj ga ni več poznati! Popolnoma se je izpremenil. Prej se je ogibal dela, kjer je le mogel in zdaj je najpridnejši delavec.«

»Pač res«, pritrudi mu žena, »noč in dan si ne privoščiš pokoja. Zjutraj je prvi na nogah, zvečer gre zadnji k počitku. Posli delajo dolge obraze, kajti zdaj mora vsak svojo dolžnost storiti.«

»Da, Dragomir jim kaže, da je gospodar«, pristavi mož. »Prej sem se bal mu izčiti posestvo, zdaj to lahko storim z mirno vestjo, ker vem, da pride v dobre roke. Ni se mi treba bati, da bi vse zapravljal, kakor se je prej kazalo.«

»Veš kaj sem že jaz mislila«, de žena, »da je Dragomir bržkone zaljubljen v kako deklico in ta ljubezen ga je tako spremenila.«

Vprašaj ga enkrat, mogoče, da ti obstoji.«

»Saj to lahko takoj storim«, odgovori mož, »tam-le ravno prihaja. He, Dragomir, posedi malo k nama. — Midva z materjo sva ravno o tebi govorila in te hvalila. Povej nama odkritosrečno, kaj je povzročilo, da si se tako spreobrnil?«

Fant se vsede med očeta in mater. »Kaj je to povzročilo?« odgovori, »Mati božja v Gozdu.«

Presenečena ga pogledata oba. »Mati božja v Gozdu?« vpraša ga začudeno oče. »Je li to resnica?«

»Res je! Bog mi je priča, da govorim resnico!«

»Glej, glej!« vsklikne oče. »Da, če je tako, potem je že čudež. Toda jaz ne razumem, kako se more Marija brigati za takega malopridneža, ki se nikoli ni brigal za njo.«

»Marija bi se sicer ne bi bila brigala za me«, odvrne Dragomir, »če bi ne bila to storila na priprošnje neke pridne osebe.«

»Kako? Na priprošnje neke osebe?« vpraša ga oče začudeno. »Kdo pa je ta pridna oseba? Vendar ne...«

»Saj ne uganete«, mu prekine sin besedo, »najpametnejše je, če vama vse povem. To se je namreč tako-le zgodilo: Šel sem neko popoldne, od tega je preteklo kake štiri tedne, jako židane volje iz mesta; pel sem in

žvižgal, da je bilo veselo. Saj sem imel tudi vzrok, da sem bil vesel, priigral sem v mestu okoli 80 goldinarjev.«

»Tako!«

»To naj bo pozabljeno, oče!« nadaljuje sin, »gotovo se ne bom dotaknil več kvart. Pa poslušajte dalje: Ko pridem do cerkvice Marije v Gozdu, — pot pelja tik mimo cerkvice kakor veste, — slišim v cerkvi nekoga glasno moliti. Radoveden se splazim do vrat in pogledam v cerkvico. In kaj sem videl?«

Pred oltarjem je klečala deklica in milo jokala. Smilila se mi je uboga revica. Ko se zjoka, začne glasno moliti. Prosila je Marijo, da bi njena mati kmalu okrevala, da bi jima pomagala iz revščine. Rada bi za mater služila, toda mora streči bolni mamci. Ako bi imele denar, lahko bi poslale po zdravnika, ki bi mater kmalu ozdravil. — Toda besede, katere je zdaj govorila, ne bom pozabil celo moje življenje. Molila je: Pomagaj mi tudi, da zaterem ljubezen, ki jo nosim v srcu. Saj veš, da ne smem misliti na njega, ker ne more postati nikdar moj mož. On, bogatega kmeta sin in jaz, hči uboge kočarice. Prosi tudi pri Bogu za njega, da se poboljša in začne drugače živeti. Kajti on povzročuje svojim dobrim starišem s svojim življenjem mnogo žalosti in skrbi. Saj veš, da njegovo

Kot drugi govornik je nastopil naš kmet-ski poslanec g. Roškari. V uvodu govora se zahvali govornik za zaupanje, katero so stavili kmet-ski volilci v njega, da so ga volili svojim zastopnikom v deželni zbor. Nadalje poroča o letošnjem deželnozborskem zasedanju, katero je bilo jako kratko, trajalo je samo dva dni. V tem kratkem času niso mogli zastopniki slovenskega ljudstva za njega pravice nastopiti. Rešil se je samo proračunski provizorij, ne pa proračun, kjer bi jim bila dana prilika, se energično postaviti za narodne pravice. Zahtevali so splošno in tajno volilno pravico. Vsakdo, ki ima državljske pravice, naj bi si tudi volil zastopnika v deželni zbor, kakor V. kurija v drž. zbor. Tajna pa mora biti volitev zato, da vsakdo voli z lastne volje tajno kogar hoče, ne da bi mogel kdo vplivati na njegovo voljo. Interpelirali so tudi o krivičnem volilnem redu, kjer ima pol milijona državljanov na Spod. Štajerskem samo osem poslancev. Zahtevali so od dežele, da ustanovi na Sp. Štajerskem kmetijsko šolo s slovenskim učnim jezikom. Uvedel bi se tudi naj v zadnjih dveh letih ljudske šole pouk o kmetijstvu. Nekateri učitelji so že začeli poučevati mladino v cepljenju, kar je jako velike koristi. Tudi bralna društva so velikega pomena za ljudstvo, ker pošteni časniki blažijo ljudstvo. Mladina, katera bere poštene časnike, se ne potepa po noči okoli, ne pijančuje, ne sliši se pri nji o nikakem pretepu, ki ima posledice bedo in žalost in kateri povzročujejo, da nemški listi nesramno napadajo ves slovenski narod. Posebno obsoja govornik potuhnjeno in hinavsko pisavo nemčurskega »Štajerca«, katerega pristaši so ali neumni ali hudobni. Da kmetijstvo zdajšnji čas propada, krivo je mnogo to, da se kmeti ne združujejo. Vsak stan je že zdaj združen, samo kmetje delajo vsak za sebe. Ne brigajo se drug za drugega, da še celo nasprotujejo si. H koncu še opominja govornik navzoče k združevanju, ker z združenimi močmi se lahko doseže vse, česar posamezen človek nikdar doseči ne more. Burno odobravanje je sledilo temu temeljitemu govoru našega dičnega kmečkega poslanca.

Tretji govornik g. dr. K u k o v e c si je vzel za predmet svojega govora šolo na Polskavi, katero bi pragarski uradniki radi pomemčili. Zadel je s svojim izvajanjem na hud odpor pri navzočih posilincih.

Olbornik politič. društva g. N o v a k iz Slov. Bistrice je stavil sledeče resolucije, ktere so bile enoglasno in z navdušenjem sprejete:

»Tace ni slabo, samo lahkomisljen je, nekoliko prevzet in preveč razposajen. Ljuba mati, ki vidiš v moje srce, veš, da mislim — Vršnikovega Dragomira.«

»Tako je molila!« vsklikne kmet s solzami v očeh. »Je to res? Ali je res tako govorila? To dekle je zlata vredno! In vse to si pred nama zamolčal? Takoj nama povej ime deklice, da se ji greva zahvaliti!«

»Le malo potrpite, oče, saj jo bodele že še spoznali«, potolaži ga sin. »Pustite, da vam povem dogodek do konca. Ko sem tako deklico poslušal, da bi mi pač nobena beseda ne ušla, zadenem z ного ob neki star svetilnik, ki je stal za durmi. Komaj sem skočil okoli cerkvice ter se skrili za bližnjim hrastom, ko je že prišla deklica prestrašena iz cerkvice. Ker pa ni nikogar opazila, se je vrnila v cerkvico ter molila naprej. Jaz pa sem hitel v vas. Splazil sem se okoli hišice, kjer je deklica doma. Njena bolna mati je sedela pri oknu in molila rožni venec. Vrgel sem ženici mojo polno možnjo naravnost v krilo ter hitel potem v mesto, kjer sem naročil zdravniku, naj gre drugi dan k vdovi Poljančevi, ki je bolana. Kar bode stalo, to plačam jaz. Samo mojega imena ne sme izdati. Zdravnik mi je to obljubil ter to obljubo tudi izpolnil.«

»Tedaj Poljančeva Jelica je bila!« vs-

1. Na shodu na Spod. Polskavi zbrani volilci iz Slov. bistriskega okraja izrekajo g. drž. in dežel. poslancu in dežel. odborniku Francu Robiču ter g. dežel. poslancu Ivanu Roškariju za njuno vestno zastopanje občeslovenskih in zlasti kmet-skih koristi svoje zaupanje in zahvalo.

2. Zahtevajo, da se uvede za okrajne zastope, za deželni in državni zbor splošna, enaka in direktna volilna pravica.

3. Zahtevajo, da se ustanovi za južni del štajerske dežele kmetijska in obrtna šola s slovenskim učnim jezikom in da se v svrhu, da bodo te šole tudi lahko obiskovali sinovi ubogih kmetov, dovoli primerno število stipendij.

4. Da se po slovenskem delu Štajerske nastavlja le taki uradniki, ki so zmožni tudi slovenskega jezika in naklonjeni slovenskemu narodu.

5. Volilci zahtevajo ogorčeni, da se odstrani takoj samonemški napis na okrajnem sodišču v Slovenski Bistrici, ker je tak napis v popolno slovenskih krajih naravnost izzivanje domačega ljudstva in žalitev narodnega čuta.

6. Volilci protestujejo proti grdim napadom nemških listov in obljubujejo, da bodo odgovarjali na te napade le na gospodarskem polju z geslom »Svoji k svojim.«

Zborovanje je zaključil predsednik in vrl narodnjak g. Onič iz Laporja. Zahvalil se je gg. govornikom, posebno pa gg. poslancema za njih trud. Po zborovanju se je vršila prosta zabava. Slovenjebistriški pevski zbor je popeval neumorno narodne pesmice vedno na novo spodbujan od ploskajočega občinstva. Vstal je tudi neki govornik ter proslavljal narodno ženstvo, ki je bilo mnogobrojno zbrano. Bog daj, da bi imel shod obilo sadu in zaželjeni vspeh, da se kmalu začne na Spod. Polskavi bolj živahno narodno življenje.

Dopisi.

Iz Ljutomera. Prihodajo nedeljo, dne 30. t. m. ob 9. uri predpolne se bo vršila v gostilni g. Ivana Vaupotiča v Ljutomeru volitev starešinstva četrte obrtniške zadruga v Ljutomeru. Odkar se je ta zadruga osnovala, doslej je bilo nje vodstvo neprenehoma v narodnih rokah, kar je pač celo naravno, ker je ogromna večina zadržnikov slovenske narodnosti.

Pod vodstvom zavednih narodnih odbor-nikov si je zadruga z varčnostjo in poštenim gospodarstvom prigospodarila okroglih 2200 K,

klikne oče, »no, mati, kaj pa ti praviš k temu?«

»Moj Bog«, odgovori ženica, ki si je med pripovedovanjem brisala solze s predpasnikom, »iz tega se jasno vidi, kaj premore pobožna molitev pridnega in pobožnega dekleta. Mati božja je uslišala prošnjo deklice, kajti Dragomir se je poboljšal. Kaj ne Božidar, da bova kupila novo zlato kronico Mariji v Gozdu. Zasluži si gotovo, ker...«

»Seveda«, pritrđi ji mož, »to bo vse dobila in novo, lepo preprogo za oltar. Zdaj pa pride deklica. Ona je lepa, pridna in pošena. Gotovo ne bo v sramoto Vršnikovi hiši.«

»Oče!« zakliče Dragomir vzradoščen in objame očeta, »je li to vaša resna volja?«

»He, he«, nasmeje se oče ter se oprsti objema, »ne zadržni me! Seveda je moja resna volja. Boljše žene ne dobiš, če pol sveta obhodiš. Vršnikovim ni treba, da bi gledali na denar. Ni res, mati? Ti gotovo nisi proti temu!«

»Gotovo ne«, pritrđi žena, »samo da bi bil Dragomir srečen, da bo srečen na strani svoje žene.«

(Konec sledi.)

po katerih so se sedaj začele skom'ne vrteti našim narodnim nasprotnikom. Da bi potem lahko gospodarili, kakor bi jim bilo drago, bi sedaj radi dobili zadržno starešinstvo v svoje roke, takrat pa, ko je nadzorovalna oblast poverila osnovanje zadruga zastopnikom njihove stranke, pa niso storili ničesar za zadrugo, marveč so radevolje vse delo prepustili dosedajnemu narodnemu načelniku, kateri je zadrugo doslej vestno in povsem nepristransko vodil.

Da bi lažje dosegli svoj namen, so začeli obrekovati dosedajno starešinstvo s tem, da blagajna in računi niso v redu. Ko so pa pri zadnjem občnem zboru računski pregledovalci, ki so pripadali izključno njihovi stranki, morali javno priznati, da so zadržni računi v popolnem redu in da je zadržno premoženje povsem varno naloženo, skušajo se sedaj volilcem prikupiti na ta način, da jim obljubujejo, da bodo oni, ako dobijo vodstvo zadruga v svoje roke, iz zadržnega premoženja dajali posojila obrtnikom, da hočejo vse zadržne posle opravljati brezplačno, da hočejo vpeljati uzorni red itd.

In to obljubujejo ljudje, kateri sami ne poznajo ali nečejo poznati zadržnega reda in kateri ne naglasijo niti jednega svojih pomočnikov ali učencev! Da hočejo s svojimi obljubami le vtilcem trositi pesek v oči, je samo ob sebi umevno in sramotno bi bilo za vsakega slovenskega obrtnika, kateri bi se jim vsedel na limanice. Njim je edino le do tega, da si pridobijo gospodarstvo pri zadržni in da bi potem lahko izpodrinili dosedajni slovenski poslovni jezik in istega nadomestili z nemščino ter s tem zopet položili nov kamen pri zidanju velikonemškega mostu do Adrije.

Ne pustimo se torej zapeljati, slovenski obrtniki te zadruga, marveč storimo vsi svojo narodno in gospodarsko dolžnost ter pridimo dne 30. t. mes. pravočasno in polnoštevilno na volišče in si izvolimo soglasno starešinstvo iz svoje sredine, same zavedne narodne može, kateri bodo tudi naše stanovske koristi najbolj zastopali. Stvar ni kar tako malenkostna, kakor bi se lahko mislilo. Naši nasprotniki nastopajo na celi črti z veliko predrznostjo zoper slovenski živelj, iz katerega se sami redijo, in tudi naša dolžnost je, da se tudi mi slovenski obrtniki takim naporom krepko postavimo v bran ter si ohranimo pri zadržni vse one pravice, katere nam z ozirom na našo veliko večino po vsej pravici tudi dohajajo. — Več slovenskih obrtnikov četrte zadruga.

Petrovče. (Mladiški shod.) Na mladiški shod v Petrovčah so došli naslednji brzojavni pozdravi:

Št. Ilj v Slov. gor. Vrli tovariši! Ju-naški mladiči! Pozdravljam te srčno, Ti vrla mladina, — ki zbrala se danes si zopet v posvet; — na te ozira se vsa domovina, — da spolniš njej storjeni obet: — da kot si doslej na braniku vsa stala, — bi tudi v bodoče — svetinje naše — vero in dom varovala! Živeli vrli, neustrašeni, za sveto našo stvar vneti mladiči, ki ste se zbrali tamkaj ob bistri Savinji! Z Bogom in Marijo za slovensko domovino! V imenu šentiljskih mladičev Franjo Žebot.

Jarenina. Živeli zavedni mladiči! Neustrašeno naprej za vero in domovino! Bratski pozdrav! — Mladiška zveza.

Maribor. Mladiči, naprej po začrtani poti, naj Vas ne ostrašijo nasprotniki Vašega katoliškega in slovenskega mišljenja! — Uredništvo »Sl. Gospodar.« in »Naš. Doma.«

Št. Pavel pri Preboldu. Vrle mladiče pozdravlja — izobraževalno društvo št. pavelsko.

Št. Lenart v Sl. gor. Živeli zbrani rodoljubni mladiči okolice celjske in Savinske doline! Združite se vsi za sveto delo v blagor cerkvi in našemu narodu! Bog z Vami in Marija! — Kaplan Gomilšek.

Št. Lenart v Slov. gor. Bog blagoslovi Vaš shod, vrli mladiči Savinske do-

line! Živelo naše mladeniško gibanje! — Mladeniška Mar. družba pri Sv. Benediktu.

Sevnica. Neustrašeno se hočemo boriti za katoliške in narodne vzore. — Mladenci v Sevnici.

Ker je sklicatelj shoda takoj odšel iz Petrovč ter mu brzozavni urad ni pravočasno dostavil brzozavk, jih je dobil po pošti še le v torek. Zato jih ni mogel priložiti prvemu poročilu o shodu.

Logarjeva dolina. (Planinska slavnost.) Kakor smo že na kratko pisali v zadnji naši številki, se je slavnost 10 letnice Savinske podružnice »Slovenskega planinskega društva« izvršila v najlepšem redu in na občno zadovoljnost. Ker je bila ta slavnost prva svoje vrste ne samo med Slovenci Spod. Štajerja, ampak prva med Slovenci v obče, bodi nam dovoljeno poročati o njej nekoliko obširneje. Nad vse krasna Logarjeva dolina ni imela še nikdar tako izbrane narodne družbe v toliki množini na jedenkrat kot obiskovalce, kakor dne 15. avg. Od vseh strani so prihajali turisti. Čez Savinsko sedlo prikorakali so iz Koroškega vrli naši bratje Čehi; bili so štirje gospodi in dve dami. Čez Kamniško sedlo prihitala je večja družba iz Kranjskega, v tem ko je večina izletnikov prišla skozi Luče in Solčavo. V Lučah se je udeležnikom slavnosti v čast postavil ob mostu slavolok s primernim napisom, vihrale so zastave, a Solčava ni imela skoraj hiše, iznad katere bi ne plapolala naša trobojnica. Po pozni maši odkorakala je večina turistov iz Solčave.

Slavnostni prostor pri Logarju bil je primerno ozaljšan z zelenjem in rudečim cvetjem ravša. Zastav in zastavic naštel bi veliko število. Pa tudi Bog je bil zadovoljen s prireditvijo Savinske podružnice, poslal je najkrasnejše vreme. Ojstrica in njene skalnate sosedice, po katerih še smo opazili tu in tam belo odejo — sneg, kazale so se nam v vsej krasoti. Krasen dan — krasen pogled! Ob pol dveh pričel se je banket, pri katerem so vrli dijaki tamburaši pod vodstvom gosp. Serajnika iz Ptujke gore prav spretno izvajali nežne glasove iz svojih glasbil. Vsa čast za glasbo vnetim dijakom, kateri so večinoma doma od Velike Nedelje. Vrsto govorov je otvoril podružnični načelnik gosp. Kocbek, nadučitelj v Gornjem-gradu, pozdravljajoč vse navzočnike. V jedrnatih stavkih opisal je na kratko krasoto Savinskih planin ter označil ustanovitev naše podružnice. O delovanju Savinske podružnice in o uspehih njenih poročal je tajnik gosp. Šijanec iz Gornjega-grad. V desetih letih obstanka je ona postavila 6 planinskih koč, 1 verando, 1 jubilejno kapelico. Na novo naredila je 7 potov, od katerih je najznamenitejši oni skozi Turški žleb, ki je veljal čez 2500 K; starih potov se je temeljito popravilo 11, samo nekaj popravilo in na novo zaznamovalo pa se je 72 potov. Napisnih tabel in kažipotov se je postavilo 164. V razvedrilo in pouk članom so se prirejali skupni izleti in planinski večeri s predavanji. Društvena knjižnica ima bogato število strokovnih knjig, spisov, fotografij, zemljevidov itd. V porabo turistom spisala se je knjiga »Vodnik po Savinskih planinah«, ki izide te dni v popolnoma predelani drugi izdaji. Sodelovalo se je pri prošnjah, spomenicah, pri izdajanju specialnih kart, pisali so se reklamni članki v slovenske, nemške, češke liste. Osnoval se je cestni odbor za zgradbo prepotrebne ceste iz Solčave v Logarjevo dolino; iz Savinske podružnice izšla je tudi zadruga »Rinka«, ki bode postavila na že kupljenem posestvu sredi Logarske doline modernim zahtevam ustrezajoč hotel.

Ne bomo se spuščali v podrobnejšo razpravo o delovanju Savinske podružnice, ker nameravamo o tem prinesiti svoječasno obširnejši spis, iz katerega bodo cenjeni čitatelji našega lista spoznali veliko kulturno in narodno-gospodarsko važnost dela na tem polju.

Prostor lista nam ne dopušča priobčiti vseh govorov, ki so se govorili pri slavnosti, četudi so vsi zelo zanimivi, hočemo tedaj le na kratko navesti. Podpredsednik osrednjega odbora »S. P. D.« v Ljubljani gosp. dr. Fr. Tomišek je nazdravil Savinski podružnici, ki je od vseh najdelavnejša in je v vstrajnem in tihem delovanju dosegla prav imenitne vspehe. Koder je še pred kratkim se živil oholi tujec, tam je sedaj zaplapolala naša zastava. G. dr. Ivan Dečko pozdravljaj je Čeha ter omenjal njih vstrajnost in navdušenost, na kar se mu je zahvalil vseučilišni profesor dr. Chodounsky v češkem jeziku. Burno pritrjevanje sledilo je besedam govornika. V imenu Celjanov govoril je gosp. dr. Josip Vrečko, ki je napil g. Kocbeku ter mu izročil v spomin in priznanje prelepo zlato uro kot dar celjskih Slovencev. Iz Maribora došli g. dr. Franjo Rosina zastopal je »Podravske« podružnice. Nazdravil je slovenskemu kmetu, ki bi si pustil rajše iztrgati srce, kakor da odstopi le ped rodne grude nemilemu nasprotniku. Napiva kmetu očetu Logarju, ki je bil ginjen do solz nad tolikim spoštovanjem. Načelnik »Kamniške« podružnice notar g. E. Orožen se spominja dobrotnikov planinstva in zlasti največje dobrotnice Savinske podružnice »Celjske posojilnice«. G. dr. Juro Hrašovec omenja delovanje tajnikovo ter napiva g. Šijancu, ki je rojen v lepih naših Slovenskih goricah, nastopivši učiteljsko službo v Gornjemgradu, se vendar tako hitro ogrel za kras naših Savinskih planin. Nadalje pozdravlja nadepolno mladino, — naraščaj, ki se sedaj že pripravljaj, zapričeto delo nadaljevati v našem duhu in nazadnje se še zahvaljuje v imenu Logarja za njemu napito zdravičko. V imenu »Kranjske podružnice« govoril je g. profesor dr. Josip Tomišek napivajoč turistinjam.

Konečno se še zahvali načelnik gospod Kocbek vsem navzočnikom za vdeležbo in posebej še Celjanom za ljubo mu darilo. Obljubljuje, da hoče še zanaprej delati po začeti poti in prosi v to podpore vseh članov in tudi nečlanov. — Prečitajo se še brzozavni in pismeni pozdravi, ki so došli iz Rajhenburga od načelnika »S. P. D. prof. Orožna, iz Jene na Nemškem od prof. Macherja, iz Ljubljane od Hauptman Josipa, iz Maribora od dr. Medveda, iz Millstatta od vseuč. prof. Frischau in iz Kaluge na Ruskem od prof. Štifterja. Pred razhodom fotografoval je iz Gorice došli fotograf vso skupščino.

Proti večeru smo si začeli podajati roke v slovo in videlo se je vsakomur na obrazu, da se loči s težkim srcem. Vsak bi še rad ostal v tej prijetni in veseli družbi.

Dan desetletnice »Savinske podružnice« ostane vsem v najboljšem spominu.

Bilo je veselo — a sedaj se zopet nadaljuje resno delo. Vse za blagor domovine in njenega prebivalstva! Mi pa želimo »Savinski podružnici«, da bi ji Božji blagoslov še zanaprej bil, kakor je bil dosedaj!

Iz Šmartna na Pohorju. Gospod urednik! Ne čudite se preveč, da iz našega krasnega Pohorja ne dobite nobenega poročila! Sicer tudi pri nas ne manjka novic, pa vsake malenkosti ni vredno obešati na veliki zvon. Zgodi se pa tudi marsikaj, kar bi bilo vredno, da se poroča, a poročevalca manjka! Blagovolite vendar obelodaniti te vrstice iz nevkretnega peresa, da izvejo častiti bralci »Slov. Gosp.« tudi od nas nekaj novic. Imam jih sicer precej že nabranih v svoji torbi, pa za danes ne bom vseh prinesel na trg, ker bojda nimate radi dolgih litanih.

V tem letu je naša šola osirotela. Na veliki petek so nam v Gradcu pokopali učitelja g. Iv. Vrabl, ki je umrl pri č. usmiljenih bratih za jetiko. Dobrih 14 dnij pozneje pa smo izgubili blagoga nadučitelja g. Iv. Živko. Bl. je vzoren katoliški mož in jako marljiv v svoji službi. Pa kaj mislite, da je pri nas tako nezdrav kraj, da kar zaporedoma umrjeta dva učitelja? Resnici na ljubo moram povedati, da temu ni tako; prišla sta marveč

oba že jako bolana semkaj; in vzlasti slednjemu je neki zdravnik že pred par leti izjavil, (kar mi je sam pravil) da v dolini bi pač ne mogel več živeti. G. Živko je deloval tukaj okoli 16 let — z enim delom pljuč, drugi del se mu je bil že poprej posušil. Pomisliti je pa, da je imel v šoli v svojem razredu 60—90 otrok. To je tedaj dokaz, da mora biti tukaj vendar le zdrav kraj, če je možno na pljučah tako oslabelemu učitelju tako dolgo izvrševati težavni učiteljski poklic. Ker je bil izredno ljubeznjiv, pridobil si je veliko ljubezen in spoštovanje pri otrocih in stariših, kar je pokazal njegov veličasten pogreb, kakoršnega Šmartno že dolgo ni videlo. Pod njegovim spretnim vodstvom je šola kaj lepo napredovala.

Do konca tega šolskega leta imamo začasno šolsko vodstvo. Nadučiteljsko mesto je že bojda izpopolnjeno. A kaj bo z učiteljskim mestom? Zato se ni oglasil niti eden prošnjik! In vendar je tukaj prijetnejša služba, nego marsikje drugje. Stanovanje ima lepo v šoli. Kraj je, kakor sem poprej dokazal, zdrav. Nad vse krasen je pa velikanski razgled na mursko in dravsko polje, Slovenske gorice, Haloze, dravinjsko dolino itd. Izletniki, ki prihajajo vsako leto v večjem številu, se ne morejo načuditi krasnemu razgledu! In ali je morda slabo v gmotnem oziru? Tudi to se ne more trditi, ker je šola v II. krajevnem razredu. In glejte, vkljub temu se ni oglasil niti eden prosilec za izpraznjeno učiteljsko mesto! In vendar koliko dobrega bi lahko storil tukaj marljiv učitelj z dobrim nadučiteljem, kakor ga pričakujemo, združen s farno duhovščino, ne samo v šoli, ampak tudi v javnosti! To pa še posebno, ako bi imel muzikalične in pevske zmožnosti! Tu bi lahko imenitno vspevalo bralno in pevsko društvo!

Naj še omenim nekaj za pisatelja knjižice »Anton Hajšek, zlatomašnik«. Pisatelju te knjižice, g. dr. Jos. Vošnjaku, so šmartinski farani posebno pri srcu kot narodni nezavedneži. V tolažbo naj mu naznani »Slov. Gospodar«, da je letos kljub slabemu vremenu, gorelo na predvečer praznika sv. apostolov Cirila in Metoda okoli dvajset kresov po šmartinskem Pohorju; samo v šmartinski občini jih je gorelo pet; pri glavnem kresu proti Slov. Bistrici užigali so umetni ogenj in streljali dve uri, da se je tresel ves hrib — vrli šmartinski fantje, ne da bi bili od koga najeti. To je pač znamenje, da je šmartinska mladina katoliško-narodna. — Na Visolah pa nismo opazili kresa. —

Za danes končam. Bom se še pa oglasil in Vam, gospod urednik, še marsikaj zanimivega poročal, ako mi ljubi Bog zdravje da.

Šmartinski samotar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje pri Sv. Lenartu nad Veliko Nedeljo. Katoliško slovensko politično društvo »Sloga« v Ormožu priredi dne 30. avgusta 1903 ob 3. uri popoldne pri Sv. Lenartu nad Veliko Nedeljo v gostilni g. Alojzija Dolinšek občni zbor, kjer bodeta poročala naša poslanca gg. dr. Miroslav Ploj o svojem delovanju v državnem zboru in o političnem položaju in Ivan Kočevar o deželnem zboru. Zadnji bode tudi govoril o gospodarstvu. — Slovenci! Prvokrat zboruje društvo »Sloga« v tem lepem kraju! Pridite v mnogobrojnem številu na to zborovanje ter pokažite s tem, da se zanimete za svoje politične in gospodarske težnje. Pritisk na naš narodni obstanek je velikanski in treba se bo postaviti javno in glasno v bran zoper kršenje naših pravic. — Odbor društva »Sloga«.

Politično zborovanje v Hotinjivasi pri Mariboru se vrši dne 30. avg. pri g. Francu Primec. Začetek ob 4. uri popoldne. Govorila bosta gg. dr. poslanec Fr. Robič in dr. Fran Rosina. Kmetje iz slivniške, hočke, framske, šentjanske in sosednih župnij pridite v obilnem številu na shod! V nedeljo na svidenje v Hotinji vasi!

Osebnosti. Okrajni glavar v Brežicah Julius pl. Vistarini je prestavljen k namestništvu v Gradec.

Poročil se je danes, dne 27. t. m. gosp. Hnko Drogenik, c. kr. davčni pristav z gospodično Emico Vavroh, hčerko profesorja na učiteljski g. Vavroha.

Zaročil se je g. Franc Lamprecht, uradnik c. kr. drž. ravnat. v Beljaku, doma od Sv. Lavrenca nad Mariborom, z gospd. Gustko Rodič iz Maribora.

Iz pošte. Pri pošti Šmarje pri Jelšah se nastavi poštni pct, ki bo obhodil dvakrat na teden sledeče kraje: Bonovce, Preloge, Belo, Srejno, Koritno, Žerovo, Gaj, Korpule, Sv. Barbara, Cerovec, Kamenek, Dol, Dragomilo, Sv. Tomaž, Sv. Rok, Zaderše, Globoče, Predel, Senovica, Vrh, Močle, Vodenov, Sotensko, Sv. Nikolaj in Zastranje. — Mesto poštno upraviteljice v Št. Juriju ob Taboru je podeljeno g. Juliji Južna.

Porotne obravnave v Mariboru se pričenejo v pondeljek, dne 7. septembra in se bodo zagovarjali: dne 7. sept. poštna upraviteljica Marija Wagner od Sv. Barbare pri Mariboru zaradi uradnega poneverjenja in zlorabe uradne oblasti; dne 9. septembra Matija Radih zaradi prestopka npravnosti in Antonija Hölbl iz Breznika pri Marenbergu zaradi nameravanega umora svojega moža; 10. septembra Anton Urajnik zaradi tatvine; 11. sept. hlapec Franc Mlaker zaradi uboja.

Mariborske novice. V petek, 21. t. m. je umrl mizarški mojster Jožef Volčič v 68. letu svoje starosti —

Celjska „Domovina“ hoče v zadnji številki z znano gostobesednostjo zagovarjati svoj istotako nesramen kakor neumen napad na mladeniške shode. Da si olajša delo, podtakne nam prav pogumno, da smo jo obdoličili zaveznitva s »Štajercem«, »Deutsche Wacht« itd. potem pa v potu svojega obraza bje po tej namišljeni »naši« trditvi. Otročje! Svojih natočevanji, da bi mladeniški shodi ne bili dovolj narodni ali celo škodovali narodni stvari, pa noče preklicati! K stari nepoštenosti pridruži le novo nepoštenost! To je naš odgovor na obsirno brbljanje zadnje »Domovine«.

Ogenj. V četrtek, dne 20. t. m. zjutraj ob 2. uri je vdarilo v opekarno Jožefa Heu v Selnici ob Dravi ter jo upepelilo. — V torek, dne 25. t. m. dopoldne je pogorela hiša posestnika po domače Četina v Podlogi pri Gotovljah. Zgorel je tudi kozolec. — V ponedeljek, dne 24. avg. je zgorela hiša in hlev posestnika Janeza Goldner pri Sv. Miklavžu pri Mariboru. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Nesreče. V Bukovcih pri Sv. Marku niže Ptuj so se peljali 17. t. m. 4 moži v čolnu čez Dravo. Ker je bila reka deroča, je nesla čoln pod neki dravski mlin, pod katelega je potegnilo čoln in vse štiri osebe, ki so se krčevito prijele čolna, na katerem je stal mlin. Tako so viseli cele četrt ure, ker klicanje vsled ropotanja mlina ni nič pomagalo. Slednjič je vendar jeden ponesrečenec prijel za neko verigo in splezal v mlin, od koder je poklical pomoči, da so ostale rešili. — V sredo, dne 19. t. m. je strela udarila v vojaka domobranca, ki je stal pri smodnišnici v Celju z nasajenim bajonetom na straži. Dozdaj je še pri življenju, toda dvomi se, če bode okreval. — Ponesrečil se je dne 23. avg. na postaji Zidanmost delovodja Gregor Strubl. Spodrsnilo mu je pri vlaku ter si je zlomil levo roko in nogo. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico.

Umrli je v Podčetrtku lekarnar g. Sigismund Watzulik. — V Cerknici na Kranjskem je umrl c. kr. notar g. Leop. Vehovar, rojen na Pristavi pri Šmarju pri Jelšah.

Posnemanja vredno! Občina Smolnik je odpravila dvojezične krajevne napise ter jih nadomestila s samo-slovenskimi. »Marburgerca« pa že javka, da se smolniškimi Nemcem krivica godi. Koliko jih pa je? O!

Ptujske novice. Tukajšnji sodnji so izročili: 20. t. m. kočlarja Janeza Gašpariča iz Placer, ker je na sumu, da je ukradel dve žepni uri; 19. t. m. dninarja Jožefa Satler iz Strajne, ki je tudi na sumu tatvine; zaradi prestopka zoper npravnost 14 letnega viničarskega sina Franca Ferberger iz Tomajne. — Kolo je bilo ukradeno 16. t. m. nekemu pionirskemu častniku.

Znanje slovenščine naših poštnih uradnikov. Pisalo se je že, kako morajo pisma s slovenskim naslovom dostikrat romati križem sveta, predno dospejo na svoje mesto, ker poštni uradniki ne vedo, ali nočejo vedeti slovenski. Zopet dva slučajja! Pismo oddano na pošti v Ivanjovcih (pri Ljutomeru) z različno pisanim krajem namembe: Sveti Peter pri Radgoni, je šlo najprej v Št. Peter na Kranjskem, od tam k Sv. Petru pri Gradcu in še-le četrty dan je dospela k Sv. Petru pri Radgoni. — Še lepše: 23. avgusta 1901 je bila oddana v Ljutomeru razglednica, naslovljena v Središče. Strmite, kod in kako dolgo je hodila ta razglednica po svetu! Še isti dan je bila na pošti v Radgoni; dva dni pozneje že v Nagy Szredistye na Ogrskem, štiri dni pozneje zopet dvakrat v Radgoni in še-le 30. avgusta je srečno dospela na pravo mesto, v Središče. Torej celi teden je potrebovala od Ljutomera do Središča, kjer je razdalje samo tri ure peš hoda. Omenjena razglednica je na naslovni strani polna raznih opazk s svinčnikom, črnilom, rdečilom in prilepljenimi listki, kakor: »vihsza«, »nach Polstrau (Središče)«, »per versées«, »Ismeretlen-Inconnu«. — Slovenec, tako delajo s tvojim jezikom na tvoji zemlji oni, ki jedo tvoj kruh!

„Grmanski zmaj“ v Slov. Bistrici. Strmeli smo, ko smo slišali, kaj je mogoče v takozvani »Slovenski« Bistrici. Da je tukajšno gasilsko društvo, ki je seve v nemčurjskih rokah, priredilo na predvečer rojstnega dne Nj. Veličanstva bakljado, to je prav lepo in vse hvale vredno, a vsaj neumestno je bilo, da se je slišalo po obhodu na čast cesarju hajlanje (Gg. nemčurji, ali ne veste, da se kliče pri takih priložnostih »Hoch«, ne pa »haj«, ki je le nesramno izzivanje slovenjebistriških Slovencev!) In čujte, kaj se je zgodilo! Nek dijak-radikalec si je dovolil strašansko smelost, pa je zavpil pri tej priložnosti »Živio!« To je bil nemški pogum, ko so se zadržli vsi okolistoječi Nemci vanj! Najbolj pa se je skazal znani posilinemec Bratuša s svojo nežno polovico ter je celo vedel, da je to »gemajnhajt« ako poslavi Slovenec Nj. Veličanstvo s klicem »Živio!« A najlepše je še prišlo. Namesto, da bi se dotični Bratuša sramoval svojega klica, namesto tega je šel isti Bratuša po redarja in ta si je zapisal res ime — slovenskega dijaka! Tedaj tako daleč smo že v Avstriji. Slovenci zapomnite si to dobro, ako se kliče cesarju »Živio«, je to »gemajnhajt«. No, Slovenci v Slov. Bistrici menda to že vedo, zato pa se niso upali nastopiti proti takemu izzivanju. Ta dogodek, ki je sicer precej malenkosten, osvetluje vendar z vso svetlobo tukajšnje odnošaje. Jako čudno je, da se tukajšnji Slovenci prav nič ne gibljejo, ampak gledajo z mirnim očesom, kako prodira »grmanski zmaj« v našo slovensko domovino ter se šopiri z vso mogočnostjo po naših tleh!

Od Sv. Bolfanka v Slov. goricah se nam poroča: dne 13. t. m. je bila tukaj pri nas huda nevihta, da stari ljudje ne pomnijo take. Strela je udarila dvakrat; prvič v hišo Janeza Muršec v Bišečkem vrhu, in čez četrty ure v hišo Janeza Habjanič na Kozlovcu, oboje v župniji Sv. Bolfank. Povsod

so se gospodarska poslopja z veliko težavo rešila, ker so bila blizu hiše.

Iz Slovenjgradca se nam poroča: Cesarska slavnost dne 18. t. mes. se je pri nas posebno slovesno vršila. Že na predvečer je naznanjal pokanje topičev in šviganje raket slovesen dan. Mudil se je ta dan pri nas deželno-brambovski polk št. 4 iz Celovca. Slovesna sveta maša, katero je služil naš prečast. gospod nadžupnik, se je vršila pod milim nebom. Udeležilo se je iste vse vojaštvo, šolski otroci s svojimi gg. učitelji in velikanška množica ljudstva.

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. K tukajšnjemu trgovcu in krčmarju Francu Sitar, ki ima nemški napis »Gasthaus, Kleidermacher und Gemischtwarenhandlung« je prišla neka nemška gospa nekaj kupovat. Pa kako se je čudila gospa, ko se nista mogla nemški pogovarjati, ker g. Sitar ne zna nemški, čeravno ima tako lep nemški napis. Morala se je poslužiti slovenščine, da se je z njim razumela. Je pač g. Sitar Slovenec, čeravno noče biti. — Naš župan g. Škaf se te dni sem nekako skriva, še celo k maši ga ni bilo zadnje nedeljo. Zakaj le? — Tukaj sta se stepila dva zakonska, in zdaj je mož ves opraskan na obrazu. Pil je baje nekoliko rad in ženi se seveda to ni dopadlo. Upamo, da se bode mož nekoliko pobeljšal. — Kovači so, čeravno močni, navadno miroljubni ljudje, zato pa mnogokrat rajši od dejo, kakor bi se tepli s kakim vročekrvnež m. Kaj ne? No mi se že razumemo!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Tukaj je umrl dne 21. t. m. gospod Franc Vrbnjak, trgovec in posestnik. Pogreba se je udeležila velika množica; na pokopališču je zapelo pevsko društvo ganljivo nagrobnico. Lahka mu zemlja!

Strela je udarila dne 13. t. m. med 4. in 5. uro popoldne v hišo posestnika Franca Glušič v Št. Liju pri Velenju. Ubila je na pragu stoječo gospodinjco Ano Glušič. Rajna zapušča moža s šestimi otroci v starosti 2–14 let. Ogenj se je s pomočjo požrtvovalnih sosedov kmalo pogasil.

Pasji kontumac je odpovedan v občinah: Sv. Ema, Zibika, Roginska gorca in Sv. Peter na Medvedovem selu.

Poskušen samomor. Hišna posestnica Marija Polenčič v Brežicah je skočila 24. avg. v Savo. K sreči jo je zapazil delovodja pri uravnavi Save g. Andrej Volovec, ki jo je izvlekel iz vode ter spravil na dom.

Azbest so našli v občini Št. Janž pri Spod. Dravogradu na zemlji posestnika Časa.

Novi sejmi. Občina Loka pri Žusmu je dobila štiri nove sejme in sicer 13. aprila, 20. julija, 25. avgusta in 12. septembra.

Živinska sol. Cena živinski soli se je znižala od 10 K na 6 K za 100 kg. Živinorejci, poslužujte se te ugodnosti!

Zgodnja zima? Te dni so že baje letele divje gosi v južne kraje. To se godi navadno v pozni jeseni. Tudi lastavice so letos jako zgodaj odletele! Ali pomenja to zgodnjo zimo?

Železnica Polzela—Kamnik. Železniško ministrstvo je izročilo merjenje železnice Polzela—Kamnik inženjerju V. Lindauer v Celju. Dolgost železnice je okoli 40 km.

Železnica Grobelno—Slatina—Rogatec dobro napreduje. Železna proga je blizu dogotovljena. Te dni bomo videli prvič puhati parni stroj, ki bo vozil drobno kamenje in pesek. Govori se, da se prične koncert oktobra osebnim prometom na tej progi.

Griza razsaja v šmarskem okraju. Višji zdravnik iz Gradca je z drugimi zdravniki ogledoval po nekaterih vaseh bolnike. K sreči jih še ni mnogo umrlo. Velika večina ozdravi.

Občinske volitve v Št. Juriju ob juž. želez. je deželna vlada razveljavila ter odredila nove volitve.

Ubegli vagon. Minuli teden v sredo je odpeljala močna burja okoli 10. ure zvečer železniški vagon iz postaje Polzela—Braslovče. K sreči proga proti Celju ne pada močno, zato ni dirjal vagon s preveliko hitrostjo v

segla vrhunec vseh na Štajerskem obstoječih sličnih družb. Razdelilo se je namreč leta 1899/1900 14.635, leta 1900/1901 15.536, leta 1901/1902 15.780 in leta 1902/1903 19.692 kosil. Ljubi Bog, daj, usmiljenih src in radodarnih rok, da bode letoš štjevilo kosil doseglo dvajsettisoč!

Sv. Jurij ob juž. želez. Občni zbor požarne brambe v Krajncici, ki se je vršil dne 16. avgusta v Polju, se je zvršil v najlepšem redu. Odbor se je izvolil sledeči: Jakob Mlinar, načelnik; Blaž Benedikt, podnačelnik; Ivan Fajdiga, blagajnik; Valentin Turin, tajnik; Štefan Safran in Alojz Zupanc pa odbornika. Za zborovanjem se je vršil srečolov, katerega je velika množica težko čakala. In ko so se začeli dobitki deliti, so bili nekateri prav veselih obrazov, drugi pa so se kisló držali, ki niso nič dobili. Toda žalost se je kmalo v veselje spremenila. Že od daleč smo zagledali množino okrašenih vozov in koleseljnov, na katerih so prihajali tukajšni vrli narodni mladeniči in navdušeni tamburaši z mladeniškega shoda v Petrovčah. Vsprejeli smo jih veselo v svojo sredino in zadonele so tamburice naših vrljih tamburašev. Da je bila zabava prav sijajna, to bi mi skoraj ne bilo treba posebej omenjati. Posebno nas je razveselil prihod našega priljubljenega gosp. kaplana Maksa Ašiča, ki so v lepih, jedrnatih in pomenljivih besedah navduševali mladeniče, posebno pa našo požarno brambo za našo narodnost, za ljubo našo slovensko domovino. Vsem, ki so se udeležili naše slavnosti, se toplo zahvaljujemo, osobito pa našim tamburašem in drugim fantom, ki so se tako polnoštevilno naravnost iz Petrovč pripeljali v našo sredino. Zahvaljujemo se tudi g. Ašiču za veliko prijaznost in za lepe besede, ki so nam jih govorili. Pričakovali smo tudi naših sosedov požarnikov iz trga ali čakali smo jih zastoj. Zopet se nam je vsilila misel, da živi le nemški duh v srcih naših slavnih fajerberjev, ki raje gredo na nemške slavnosti na primer zadnjič na Dobrno, kakor pa med svoje brate Slovence.

Iz drugih krajev.

Silen požar v Budimpešti. V ponedeljek, dne 24. t. mes. zvečer je silen požar skoro do cela uničil štiri nadstropja visoko poslopje velike pariške trgovine Goldberg v Budimpešti. Trgovina je bila nameščena v podzemlju, prtiličju ter prvem in drugem nadstropju, v ostalih dveh nadstropjih so bila zasebna stanovanja. V trgovini je bila nakupljena velika zaloga pchistva, obleke in raznega lepoticnega blaga. Stopnice so bile v vseh nadstropjih lesene. Ogenj so zapazili ob 7. uri 20 min. Širil se je s toliko naglostjo, da niso mogli rešiti prav ničesar. Osobje v prodajalni, nad 170 po številu, se je moglo rešiti le iz prtiličja, ostali uslužbenci so ostali večinoma žrtev plamena. Stanovniki iz dveh najvišjih nadstropij so poskakali na rešilne rjuhe ter se jih je pri tem 17 do smrti ponesrečilo, ker jih je mnogo skočilo mimo rjuh. Devet oseb je ostalo na mestu mrtvih. Grozni so bili prizori, ko so ljudje vili roke, stoječ na oknih tretjega in četrtega nadstropja. Ob 10. uri, ko so menili, da je ogenj že omejen, je nakrat nastal velik vihar in požar se je raztegnil na vso skupino hiš. Sosednje hiše št. 38, 40 in 42 so popolnoma pogorele. Pri gašenju je v ponedeljek zvečer in torek zjutraj sodelovalo vse gasilstvo in vojaštvo. — Ogenj je nastal vsled vnetja plina v kleti, ker je cev počila. Uradno poročilo iz Budimpešte javlja, da je bilo pri skoku v rešilne rjuhe 13 oseb ubitih, 17 smrtno ranjenih, zgorelo je pa 40 do 60 oseb. Škodo cenijo na štiri milijone. V torek je obiskal cesar, ki se mudi sedaj v Budimpešti, v bolnici ponesrečence ter jih tolažil.

Pestunja srbskega kralja Petra. Minoli mesec je prišla v novo kraljevo palačo v Belemgradu neka starka, 84letna Katarina Tomič iz Bele Crkve pri Vršacu; hotela je že pred nekoliko dnevi govoriti s

kraljem in se je v to svrhu predstavila kraljevemu adjutantu kot bivša pestunja kralja Petra. Kraljev adjutant, ki pa ni prav verjel, ji je sporočil, da mora prositi za posebno avdijenco, ako želi s kraljem govoriti. V torek 4. t. m. se je dovolila starki posebna avdijenca. Adjutant jo je peljal v sprejemno dvorano. Kralj je prišel starki nasproti in ji dal roko z besedami: »Da, da, ti si Katarina, spoznal sem te takoj!« S solzami v očeh je govorila sivolasa starka kralju rekoč: »Prišla sem, gospod, da Vas pozdravim kot novega kralja, da Vam povem, kako sem svojedobno molila Boga, da bi se zopet povrnili v domovino in da bi zopet zasedli prestol Vaših slavnih pradedov, in goreče sem prosila, da bi mi dobri Bog dal doživeti ta veseli trenutek.« Ko je potem hotela kralju poljubiti roko, ni tega dopustil, ampak jo je sam objel in poljubil. To je starko vzradostilo in ohrabrilo, da je sama objela kralja in ga spoštljivo poljubila na čelo. Po tem ginljivem prizoru je razvezala svojo culico in vzela iz nje malo sličico, otročji bič in košček papirja ter rekla: »Tukaj so, gospod, moji spomini iz one dobe, ko sem bila Vaša pestunja; hranila sem te stvari dolgo vrsto let kot dragocene svetinje iz prošle srečne dobe.« Kralj je z vidnim zanimanjem zrl na sliko, katera je predstavljala njega kot desetletnega prestolonaslednika v uniformi, s sabljo ob oboku in z redom Medžidije okolu vratu. Slika je bila napravljena isti dan, ko je takratni desetletni Peter Karagorgjevič dobil od turškega sultana oni visoki red in ko ga je njegov oče imenoval svojim adjutantom. Najbolj zanimiv je orumeneli listič, katerega je starka izročila kralju. To je pismo, katerega je pisal kralj svoji pestunji Kati l. 1854. Pač dragocen spomin to! Kralj si je nato zabeležil naslov svoje bivše pestunje in ji obljubil, da jo bode v najkrajšem času obiskal. Bogato obdarovana in vsa vzradoščena je zapustila Kata Tomič kraljevo palačo.

Rimski krojači pred papeževó izvolitvijo. Največ opravka med papeževó smrtjo in izvolitvijo novega papeža so imeli v Rimu krojači. Treba je bilo v največji naglici napraviti žalne obleke za mnogobrojne domače in tuje duhovnike. Kakor znano, nosijo kardinali rudečo obleko, njihova žalna obleka pa mora biti vijoličasta. Papežev dvorni krojač pa mora vrhutega še izgotoviti tri bele papeževó obleke, in sicer eno majhno, eno veliko in eno srednjo obleko. To pa zato, da se je novoizvoljenemu papežu vsaj ena obleka za silo prilegla.

Obleka iz pismenih znamk. Brez dvojbe bode tudi naše ženske zanimala najnovejša obleka, katero si je nedavno neka Angležkinja naredila in jo nosila ter s svojo obleko med svojimi znančkami vzbudila mnogo zavisti. Ubogi soprogi in rodovinski očetje, če se tudi pri nas vdomači ta najnovejša angleška moda, ker ni je šivilje, ki ne bi za tako obleko zaračunila po malem do 600 K. Obleka je bila narejena iz pisemskih znamk, tudi slamniki in pahljača sta bila okinčana s pismenimi vže rabljenimi znamkami. Za vso obleko je rabila izdelovateljica te najmodernejše secisionistiške obleke nič manj nego 30.000 pismenih znamk.

Kraljeva zausnica. Nedavno je bil angleški kralj Edvard s kraljico Aleksandro v Dublinu. Pri tej priliki se je živo spomnil na svoj prvi obisk v tem mestu. Bil je ta čas sedanji kralj 8 letni, precej trmoglav deček. Ko se je peljal s svojo materjo kraljico Viktorijo, očetom in bratom v odprti kočiji po mestu, so oče, mati in brat na vse strani prijazno odzdravljali navdušenemu ljudstvu, le mali princ se je držal prihujeno. Kraljica mati je sicer to takoj opazila, toda dalje časa ni nič rekla. Končno pa se ni mogla nič več premagovati. Z eno roko je zbila trdoglavnemu princu klobuk z glave, z drugo pa mu je prisolila gorko zausnico. Narod, ki je vse to videl, je burno pozdravljaj kraljico.

Papeževa tiara. Tiara je grška beseda, ki jo omenja že Herodot. Pomeni naglavno

pokrivalo, kakor so jo nosili orientanci, posebno Perzijanci. Pozneje so nazvali tako tudi glavno pokrivalo rimskega papeža. Papeška tiara je bila spočetka bele barve, mitri podobne oblike in brez vsakih okraskov. Pozneje je dobila na spodnji strani ob čelu zlat rob, kateremu je dal papež Bonifacij VIII. († 1303) obliko krone. Isti papež je pridelal še drug zlat kroni podoben obroč; Urban V. († 1370) pridodal je še tretjo krono. Ob straneh visita dva trakova, na vrhu je pritrjeno državno jabolko s križem v znak, da krščanstvo vlada svetu. Izza papeža Pavla II. († 1471) je prvi del škrlatne, drugi modre, tretji pa zelene boje.

Papir za svalčice. Za vse se že skoraj porablja papir na svetu; le enega se še ni čulo, a zdaj je prišlo tudi to — iz papirja so jeli v najnovejšem času delati svalčice. Neki francoski časopis namreč ve poročati, da je v New-Yorku začela neka tovarna izdelovati cigarete iz papirja. Kako se pri tem postopa, poročajo listi naslednje: Papir se namoči v sodih, ki so napolnjeni s pravim tobakovim sokom; nato se dene papir v prešo, na kar ga tako režejo, kakor prava tobakova peresa. Le enega nimajo ta umetno prirejena peresa, namreč žilic. Baje je ta vrsta cigaret izvrstna — tako vsaj hočejo strastni kadilci cigaret.

Gospodarske drobtinice.

Nekatere sedaj najnavadnejše bolezni in napake vina.

Piše **Ivan Bele**, potovalni učitelj.

Najbolj varno je pred to kakor tudi pred drugimi boleznimi vino tedaj, če se ž njim prav ravna. Posebno tam, kjer se zavrelka čestokrat pojavlja, se mora vino na vsak način pravočasno pretakati. Pa to še ni dovolj. V enkrat pretočenem vinu se le še vedno nekaj kaleža vsede. Ko začne pomladi klet topleja postajati, začne se vino mešati, kalež se zopet vzdigne in premnogokrat so ravno v njem oni škodljivi bacili, ki bi zamogli vino pokvariti. Pameten kletar torej pretaka zlasti bolj lahka vina že pred novim letom z drož. Proti pomladi, prej ko se začne vino zopet mešati, pretaka že drugokrat.

Če je grozdje gnjilo, se mora sok iz tega takoj iztisniti. Mošt od takega grozdja kaže takoj pasterizirati ali pa v močno zažveplane sode pretočiti. V le nekoliko žveplanem sodu bode žveplena sokislina le občutljiveje bakterije zatrla, kvasnice pa lahko naprej živijo ter se tudi vrvež lahko po malem vrši. V močno žveplanem sodu se pa tudi vrvež vstavi. V tem slučaju se pusti mošt od gnjilega grozdja tako dolgo v tako žveplanem sodu, da se očisti, nato se pa potoči v drug čist sod tako, da se med pretakanjem prav močno z zrakom zmeša. Ker je škodljivo naravni vrvež mošta zadržati, ker se znajo vsled tega druge razne bolezni izemiti, treba je pasteriziranemu moštu kakor tudi takemu, ki je bil zelo močno žveplan, doliti nekaj mošta od zdravega grozdja, ko ta najbolje vre. Vrenje takega mošta naj se potem na vso moč podpira.

Kjer se je bati, da bi znalo vino zavreti, tedaj se isto nikar ne razpošilja ob vročem času. Prodajalec in kupec bi imela sicer mnogo neprijetnosti ali škode. Pameten kletar pa ne bode nikoli razpošiljal vina, ki so dolgo na drožah ležala, če so ista še motna. On jih rajši preje čisti. Kjer se je bolezen pojavila, se da v nji početku vino še popolnoma rešiti. Ko se vničijo bakterije, ki ravno povzročajo to bolezen, tedaj je tudi bolezen pri kraju. Bakterije se pa zatirajo z močnim žveplanjem, bolno vino se torej nemudoma pretoči v močno žveplan sod. Mnogo popolneje kakor žveplanje mori pa pasteriziranje bakterije. V smislu Pasterurja se z višjo toploto v vinuo (okoli 60°) zamorijo vse škodljive bakterije kakor sploh organizmi, ki so v stanu v vinu kake temeljiteje premembe povzročiti. Pasteriziranje je sploh kaj izborno sredstvo, da se v okom pride boleznim n. pr. v vinu od gnjilega grozdja kakor sploh v vsakem slučaju, kadar se neče vino

po prvem pretakanju prav čistiti. Vinogradnikom bi torej to pasteriziranje mnogokrat kaj prav prišlo, bolje nego marsikatera druga manj umesna sredstva. Za pasteriziranje treba pa je primernih priprav, katere ne kaže sedaj opisovati.

Če pa je vino pri pasteriziranju še količkaj sladkorja imelo, tedaj naravno, da se mora takemu vinu pozneje kvasa dodati, da lahko zamore sladkor pozneje še popolnoma povreti.

Ako se je v vinu že kaj vinskega kamna razkrojilo, tedaj kaže takemu vinu potem ko je pasterizirano ali vsaj močno zažveplano, na 100 litrov okolo 100—200 gr vinske kisline dodati, da se nadomesti zgubljena vinska kislina, ki se veže zopet s kalijem ter tvori vinski kamen. Da naj temu vsemu sledi pametno čiščenje vina je naravno. Ako se z vinom takoj v početku boleznin tako ravna, tedaj se zna še popolnoma rešiti. Ko pa bo-

lezen zelo napreduje, tedaj pa ni za drugega nego za vun stočiti, kajti če je bolezen zelo napredovala, vino še za žganje ni več dobro.

(Dalje sledi.)

Loterijske številke

Linc 22. avgusta: 62, 19, 72, 47, 46.
Trst 22. avgusta: 48, 67, 83, 64, 74.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Kitak Jožef, župnik 4 K, Goričan, kaplan 10 K, Wutt, davč. kontrolor 3 K, Mihalič, kaplan 8 K, Ježovnik Tomaž,

posest. pri Sv. Benediktu v Sl. gor 2 K, Bohak, stol. kaplan 10 K, Krošelj Nikolaj namesto venca na grob svojega tasta 10 K, N. iz Ponikve kot kruh sv. Antona 3 K, rajna Lorber po I. Bauman 18 K, Ušen T. iz Zg. Grušovelj 3 K, gospa Šunko 20 K, Vozlič, kaplan 20 K. — Prisirčna zahvala vsem prijateljem učeče se mladine!

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 20.

julija do 8. avg. poslali: ženska podružnica v Trbovljah zbirko in udnino 50 K, ženska podružnica v Celju 277-06 K, podružnica v Gor. gradu 70 K, gosp. prof. Karol Verstovšek II. prispevek od mariborske junijske veselice 400 K, gospa B. Šunko v Razvanju 20 K. — Bog plati!

Društvena naznanila.

Dne 30. avg.: Veselica bral. društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici s podučnim predavanjem in gled. igrama »Zamujeni vlak« in »Sv. Neža«.
» » » »Kmet. bral. društva v Krčevini pri Ptuj« redni občni zbor pri gosp. Bl. Vindiš na Štukih. Začetek ob polu 4. uri pop.
» » » »Mladen-dekliške zveze bral. društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici« slavnost s tamburanjem, petjem ter igro »Zamujeni vlak«.
Dne 6. sept. Veselica pri Kapeli z gledal. predstavama, slavnostnim govorom in petjem na telovadnem šolskem prostoru. Začetek po večernicah.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Proda se.

Peska ali šodra iz apnenega kamna kdor želi, ga lahko dobi pri gospej Ritoria v Poličanah. 387 10—8

Gostilna s koncesijo v Novi vasi pri Mariboru, na prav lepem prostoru, z velikim, lepim vrtom in dobrim prometom, se proda. Naslov pri upravnistvu. 396 5—4

Novozidana hiša, dva vrta za zelenjavo, studenec z dobro vodo in stavbišče, 5 stanovanj, prodajalna z mešanim blagom, 5 minut iz mesta, se po ceni proda. Vpraša se v Novi vasi št. 151. 393 3—4

Enonadstropna hiša, v lepi legi, za trgovino, ali pa za penzioniste pri pravni, z lepim vrtom, se zavoljo odpovedanja po ceni proda v Studenecih pri Mariboru, blizu cerkve sv. Jožefa. Vpraša se pri upravnistvu. 400 (4)

Hiša s 5 stanovanji, studencem in lepim vrtom, se proda. Več se izve pri lastniku v Studenecih pri Mariboru št. 113. 442 3—1

Nova, enonadstropna hiša na vogolu z 9 stanovanji, v modernem slogu zidana, z dvema verandama, pred hišo lep vrt, studenec itd. se takoj proda v Studenecih pri Mariboru št. 140 za 34.000 kron. 421 6—3

Gostilna s točenjem piva vina, pijače in žganja, se proda. Cenjena je 4000 gld. vknjiženih ostane 1500 gld.; ima 3 sobe, kuhinjo, hlev, ledenico in vodnjak, z lepim vrtom, sadonosnikom in njivo. Ugodno je tudi za mesarijo. Naslov pove Ignacij Kramberger v Jarenini št. 8. 407 3-3

Novo hišo s tremi stanovanji, 146 □ klafter njive, s studencem, proda Ferd. Dominko v Novi vasi, Gornja Radvanjska cesta št. 164. 416 3—3

Gostilna s popolno koncesijo, prodajo tobaka in trgovino, se proda na lepem kraju spodnjestajerskem. Kje, pove upravnistvo. 431 2—2

Mala hiša s sadnim in zelenjadnim vrtom, za vpkojence ali obrtnike posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Merzhun, Maribor, Weinbaugasse 23. 352 4—3

Novozidana hiša s tremi sobami, z eno kuhinjo, blizu farne cerkve, za vpkojence primerna, se proda. Lep razgled, sadni in zelenjadni vrt, 3 orale njiv, hlev za konja, krave in prašiče, vse zidano in z opeko krito. Natančneje se izve pri dečih pokojnega Jožefa Vaupotič pri Sv. Juriju ob Ščavnici. 444 3—1

Nova hiša, v šmarnem slogu, 12 let drvka prosta, v bližini Maribora, z vrtom, dvoriščem, kletjo, perilnico, blizu gozda, čez 500 gld. najemnine, se po ceni in pod ugod. pogoji proda. Naslov pove uredn. 446 3—1

Proste službe.

Sodarski učenec se takoj sprjme. Kje? pove upravnistvo. 425 3—3

Izučen sodar z dobrimi spričevali v kletarstvu, išče službe, kot samostojen mojster ali pa h kakih grajščini ali veliki vinski trgovini. Naslov pri upravnistvu. 418 3—3

Kot cerkvenik išče službe dobro priporočen, zanesljiv in trezen mož. Naslov pove upravnistvo. 441 3—1

Služba organista in cerkovnika v Laporju je razpisana. Prednost imajo oženjeni in taki, ki so dovršili orglarsko šolo. — Cerkv. predstojn. 415 2—2

Učenca sprejme takoj v trgovino mešanega blaga Josip Sorko, trgovec, Breg pri Ptuj. 411 2—2

2 sodarska učenca sprejme takoj Mihael Cignar v Mariboru, Schillerstr. št. 17. 429 3—2

Razno.

Šunka s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prašičji jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave, boljše 1 gld., iz šunkna 1 gld. 20 kr. ogrske 1 gld. 80 kr. kilo. Velika klobasa ena 20 kr. Pošilja le dobro, pošteno blago od 5 kg naprej proti povzetju Janko Ev. Sirc v Kranju. 320 5

Dijaka spodnje gimnazije in dobre hiše vzame v vse preskrbovanje blizu šol stanujoči I. Weixl, nadučitelj v p., Zofijni trg št. 3, I. stopn., II. nadstropje. 443 3—1

Lepa novozidana hiša

pritlična, 10 let davka prosta, z vodo- vodom, s pritlikajočim se vrtom, v zdravi legi v Mariboru, se vsled prestavljenja lastnika proda po ceni. Pripravno za penzioniste. Naplačilo 2000 K. Naslov pri upravnistvu. 447 3—1

Prav lepa prilika

se ponuja kakemu trgovcu da prične v nekem večjem kraju na Dolenjskem trgovino. Dober obisk mu je zagotovljen, če bo postregel s poštenim blagom. Ponudbe na upravnistvo. 432 2—2

Marko Reicher

urar v Mariboru
Dravska ulica št. 10.

da na znanje, da popravlja cerkvene ure po najnižjih cenah in nove, kakor tudi vsake druge z močnim in boljšim kolesovjem. Opomni se še, da se jamči za vsako novo uro 3 leta in za staro popravljenost na 1 leto. Priporoča se vsem cerkvenim in župnijskim uradom.

408 3—3

Trgovina z železnino „MERKUR“**PETER MAJDIČ**

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilte železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Nove, suhe gobe
kakor vse deželne pridelke
kupi **ANT. KOLENC,**
— trgovec v Celju. —
Priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo
vsakovrstnega špecerijskega blaga
na debelo in drobno. 358 10-7

I. F. PAYER, 158 10-7
kamnoseški mojster v Mariboru,
Kokoschínegg- in Hilariusstrasse.

Predno se kdo odloči za nakup nagrobnega kamena, naj se prepriča
o moji ceni ter si naj ogleda mojo veliko in raznovrstno zalogo

čez 100 izgotovljenih in zelo lepih
nagrobnih kamenov.

Vsakomur dam vedno uljudno pojasnila ne da bi ga silil k nakupu.
Priporočam se tudi v izdelovanje vseh v mojo stroko spadajočih
kamnoseških in kiparskih del posebno altarje, krstne kamne, obhajilne
klopi ter poslužim radovoljno z vzorci in proračuni.
Zelo solidna postrežba pri nizkih cenah!

Karol Kociančič 268 b

kamnoseški mojster v Mariboru
Schillerstrasse 25

se priporoča v izvrševanje vseh cerkvenih del, grobov, nagrobnih
kamnov in stavbinskih del, podob in ornamentalno - kiparskih del,
kakor tudi popravila na istih. — Vzorci in proračuni.

Jožef Kolarič,

mizarski mojster v Mariboru

Tegetthoffov trg št. 3
(prej samostan sester reda sv. Frančiška),

absolvican obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem
muzeju na Dunaju 376 26-3

se priporoča slavn. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za
poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalnice, ter vsakovrstno
delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinjšega in najpriprostejšega izdelka.

Načrti in proračuni so na razpolago.

DEMETRIJ GLUMAC,

kotlar v Mariboru

Kaserngasse št. 13. Kaserngasse št. 13.

priporoča svojo veliko zalogo kotlov za kuhanje žganja, kotlov za perilo
in peronospera brizgalnice.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča
dela točno in po ceni. 265 15

Naznanilo.

V Loki pri Žusmu vršili se bodo zanaprej vsako
leto štirje novi sejmi in sicer: 435 3-2

13. aprila, 20. julija, 25. avgusta in 12. septembra.

Kadar pride eden teh dni na praznik ali nedeljo, bode sejem
pribodnji dan.

Ze letos se bodeta torej vršila dva sejma namreč: dne
25. avgusta in 12. septembra.

Sejmišče leži tik okrajne ceste, železn. postaja je Št. Jurij.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Odgovorni urednik: Ferdo Leskovar.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

Današnji list ima „Naš Dom“ kot prilogo!

Trgovskega učenca 378 b

s poštene hiše, z dobro šolsko izobrazbo sprejme takoj
tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. 5.

Kmetijsko društvo v Dobropoljah

priporoča za jesensko setev seme

„zlate pšenice“

ki je prinešena iz Amerike ter se tudi v naših krajih izborna ponaša. V
vsakem oziru je boljša kakor navadna domača pšenica. Razpošilja se v vrečah
po 50 kg za 15 K in v vrečicah po 5 kg za 3 K. 413 3-3

Preselitev.

Uljudno naznanjam cenj. p. n. občinstvu, da
sem se preselil s svojo izdelovalnico pil v

Tegetthoffovo ulico št. 26.

Franc Ks. Kantner,
pilar. 414 3-3

VABILO na

občni zbor

Kmetijskega društva v Leskovcu

ki se bo vršil dne 6. septem. 1903, ob 3 uri popol. v društ-
venih prostorih.

Dnevni red: 1. Izvolitev enega odbornika v načel.tvo.
2. Slučajnosti. — Opomba. V slučaju, da zgoraj sklicani občni zbor
ne bi bil sklepčen, sklicuje se s tem drugi občni zbor ob 4. uri
na istem kraju in z istim dnevnim redom, ki bo sklenal brez ozira
na število vdeležencev. 438 1-1 **NACELSTVO.**

Objava. 440 1-1

Na deželni vinarski in sadjarski šoli v Mariboru vršil
se bode v dobi od 22. do 26. septembra t. l. tečaj za porabo
sadja in povrtine. O tej priliki poučevalo se bode, kako naj se
sadje obira, prebira (sortira), razpošilja, brani ali kako se naj pri-
merneje od njega napravljajo trpežni izdelki. Poučevalo se bode teo-
retično in praktično. Tudi konserviranje (ohranjevanje) raznih po-
vrtin po najprimernejših načinih se vdeleženci tečaja lahko nauče.
Vse, kar je v učnem načrtu tega tečaja, poučevalo se bode tako,
da bode zamogel vsak sam za se tudi istinito porabiti.

Število vdeležencev omejeno je s 30 osebami.

Teoretičen in praktičen pouk traja vsak dan od 9. do 1/2 12.
ure dopolne in od 2. do 4. ure popoldne. Šolnine ni treba za to
nikake plačati.

Za sprejem v tečaj se oglašja lahko do 15. septembra t. l. pri
ravnateljstvu štajarske deželne vinarske in sadjarske šole v Mariboru.

Cena vžigalio: 5

1 orig. zabož s 500 za-
vitki (normal) K 48.—
franko Ljubljana 2% popusta

1 orig. zabož s 500 zav.
(Flaming) K 52.—
franko Ljubljana 2% popusta

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zalogà pri Iv. Perdau v Ljubljani.
MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!
Te vžigalice
sov prid družbi sv. Cirila in Metoda
v LJUBLJANI.

Iv. Perdau, Ljubljana

Mravljinska jajca

439 kupuje 3.1
po najvišji ceni trgovec

M. Berdajs,
Maribor, Zofijni trg.

Gospica Gustka Rodič
iz Maribora in 445

France Lamprecht,
uradnik c. kr. drž. ravnat. v Beljaku.

zaročenca.